

הנה לא הבנתי מה הראיה שלך שהרי מפורש בשיחה (שם אות ח) שהביא דברי הש"ס מוכח (לב, ב): ש"רב אחא .. מהדר אתרי וחד" כדעת רב כהנא, למרות שרב כהנא עצמו אומר רק ש"אפילו תרי וחד" אלא ש"הואיל ונפיק מפומיה דרב כהנא" היה הדבר אצל תלמידו ענין של הידור - לעשות דוקא כוותיה". הרי שרב אחא היה מהדר לעשות קולת רבו.

אוצר החכמה

אוצר החכמה

ויעויין בחידושי הריטב"א ז"ל (שם ד"ה רב אחא) שכתב: "פ"י כדי לקיים דבריו ולהראות לתלמידים שהלכה כמותו ואע"ג דאיך דקיימי כלהו בחד קינא עדיף מפ"י ויעויין עוד ט"ז או"ח (סימן תרמ"ו סק"ז) שעשה כן משום כבודו דרב כהנא, וכותב שע"ז סמך הרמ"א להקל (שם סעיף ג') "להביא סמך למנהג" יע"ש. ודלא כפירוש השפת אמת (שם ד"ה בגמ').

וגם מהספר סור מרע ועשה טוב מהרה"ק בעל עטרת צבי (דף כ"ג שהבאתי במכתב הקודם) שכותב: "לפעמים רואים במנהגי החסידים שמותרים הלכות מפורשות וכ"י כה"ג אין ללמוד ממעשה הצדיקים לנהוג לבד כך, וכ"י אלא אם כן מוציא טעם לשבח למנהג זה, ואז ראוי לכל ירא ושלם הדבוק בצדיקים לנהוג ג"כ כך" יע"ש. וממילא שאינו מובן הוכחתך שמזה שהוכיח לבסס כ"ק אדמו"ר שליט"א המנהג שלא לישון במוכה באופן של ראוי, מוכרח שלא כתב ליישב המנהג הנהוג כבר. ובנוגע להמשך שאלתך בזה מתורץ כבר בדברינו במכתב הראשון יע"ש ולא אכפול הדברים.

בנוגע למה שאתה מקשה בדמיון כ"ק אדמו"ר שליט"א בחילוק בין אכילה לשתיה לענין אכילה בעזרה, שלפ"ז יהיה נמי הדין שאסור לישב במוכה כדרך שאסור לישב בעזרה (ולמעשה משקו"ט כ"ק אדמו"ר שליט"א אם מותר לעשות מוכה בביהמ"ק חידושים וביאורים בהלכות בית הבחירה (סימן כ"ג אות ג') ועיין במה שכתבנו בהומפות בסוף הספר בזה).

הנה יש להאריך טובא בזה ואי"ה כשאפנה אשתעשע בענין זה, אבל שם